

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการส่งเสริมกีฬาชกกี ของประเทศไทย ตามการรับรู้ของ ผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี และเพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชกกีของประเทศไทย ระหว่างกลุ่ม ผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี

กลุ่มประชากร คือผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักกีฬาชกกี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอบถาม ผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี โดยแบบสอบถามได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปทดลองใช้ (Try out) ได้ค่าความเที่ยง .94

แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สัมภาษณ์ ผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี ผลปรากฏว่าใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ประมาณ 30-45 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งแบบสอบถามไปยัง ผู้บริหารสมาคมชกกี จำนวน 19 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 14 ชุด คิดเป็นร้อยละ 73.68 ผู้ฝึกสอน จำนวน 30 ชุด ได้รับกลับคืนมา 26 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.33 และนักกีฬาชกกี จำนวน 301 ชุด ได้รับกลับคืนมา 283 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.01 รวมจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น จำนวน 350 ชุดได้รับกลับคืนมา 323 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.28 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSS^X) หาค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

แล้วนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของ ตารางประกอบความเรียง ส่วนแบบสัมภาษณ์ ได้้นำไปสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ จำนวน 3 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 6 คน และนักกีฬาฮอกกี้ จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 18 คน นำผลสัมภาษณ์มาสรุปเป็นหมวดหมู่แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-45 ปี สถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นเวลา 1-5 ปี และมากกว่า 20 ปี

1.2 ผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26-30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นเวลา 6-10 ปี

1.3 นักกีฬาฮอกกี้ ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 21-25 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นเวลา 1-5 ปี

2. ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ตามการรับรู้ของ ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ ด้านต่าง ๆ พบว่า

2.1 ด้านบุคลากร

2.1.1 ด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมฮอกกี้แห่งประเทศไทย ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ผู้บริหารไม่กระจายงาน ทางงานอยู่ในวงจำกัด
- ผู้บริหารขาดการวางแผนงานที่ดี
- ผู้บริหารขาดการติดตามผลงาน
- ผู้บริหารขาดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาฮอกกี้ดีพอ
- ผู้บริหารไม่อุทิศตนเพื่องานในหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่
- ผู้บริหารขาดความยุติธรรมในการปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชอกกีแห่งประเทศไทย เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ

- ผู้บริหารขาดความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่
- ผู้บริหารขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- ผู้บริหารขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาชอกกีดีพอ
- ผู้บริหารขาดความยุติธรรมในการปฏิบัติงาน

ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชอกกีแห่งประเทศไทย เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ

- ผู้บริหารขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาชอกกีดีพอ

นักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเอง เกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากร ที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชอกกีแห่งประเทศไทย เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อยคือ

- ผู้บริหารขาดความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่
- ผู้บริหารขาดมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- ผู้บริหารเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว มากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม

2.1.2 ด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกีมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ

- ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน เป็นปัญหาในระดับมาก ยกเว้นปัญหาในหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหามาในระดับน้อย คือ

- ผู้ฝึกสอนยึดตนเองเป็นหลัก ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

- ผู้ฝึกสอนไม่ได้อุทิศตน เพื่องานในหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ
- ผู้ฝึกสอนขาดความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตนเอง

ผู้ฝึกสอนมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้อิงประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ที่เป็นปัญหาระดับมาก คือ

- ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติม
- ผู้ฝึกสอนขาดความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

นักกีฬาฮอกกี้อิงประเทศไทยมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้อิงประเทศไทยด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน พบว่ามีปัญหาระดับน้อย ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ที่มีปัญหาระดับมาก คือ

- ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติม

2.1.3 ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้อิงประเทศไทย และนักกีฬาฮอกกี้อิงประเทศไทยมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- นักกีฬามีประสบการณ์ด้านการแข่งขันในประเทศ และต่างประเทศไม่เพียงพอ
- นักกีฬาขาดโอกาสในการคัดเลือกเป็นตัวแทนของทีมชาติ
- นักกีฬามีที่พักอยู่คนละแห่ง ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อมไม่พร้อมเพรียงกัน
- นักกีฬาขาดความกระตือรือร้น ในการศึกษาหาความรู้ และทักษะเพื่อพัฒนาตนเอง
- นักกีฬาขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- นักกีฬาขาดระเบียบวินัย
- นักกีฬาขาดความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอน

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา ว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในหัวข้อต่อไปนี้ ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ

- นักกีฬาขาดความรับผิดชอบต่อน้ำที่
- นักกีฬาขาดความสามัคคี
- นักกีฬาขาดการยอมรับระหว่างนักกีฬาด้วยกัน
- นักกีฬามีรูปร่างไม่เหมาะสมกับชนิดกีฬานี้

ผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา ว่ามีปัญหามันระดับน้อย ยกเว้นในรายข้อต่อไปนี้ ที่มีปัญหามันระดับมาก คือ

- นักกีฬามีประสบการณ์ด้านการแข่งขัน และต่างประเทศไม่เพียงพอ
- นักกีฬาขาดโอกาสในการคัดเลือกเป็นตัวแทนของทีมชาติ
- นักกีฬามีที่พักอยู่คนละแห่ง ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อมไม่พร้อมเพรียงกัน

นักกีฬามีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา พบว่ามีปัญหามันระดับมาก ยกเว้นในรายข้อต่อไปนี้ ที่มีปัญหามันระดับน้อยคือ

- นักกีฬาขาดการยอมรับระหว่างนักกีฬาด้วยกัน
- นักกีฬาขาดความสามัคคี
- นักกีฬามีรูปร่างไม่เหมาะสมกับชนิดกีฬานี้
- นักกีฬาขาดความศรัทธาในตัวของผู้ฝึกสอน

2.2 ด้านงบประมาณ ทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- งบประมาณที่ใช้ในการส่งนักกีฬาแข่งขันต่างประเทศไม่เพียงพอ
- ขาดงบประมาณสำหรับส่งผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาไปฝึกอบรม

ในต่างประเทศ

- ได้รับความประมาทในการสนับสนุนไม่เพียงพอ
- การจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬาไม่น้อยไม่เพียงพอกับการจัดซื้อ
- การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้ไม่สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้
- งบประมาณที่ใช้ในการอบรมไม่เพียงพอ
- ไม่มีการจัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่ชำรุด
- ในการเบิกจ่ายงบประมาณ มีขั้นตอนมากเกินไปทำให้เกิดความยุ่งยากและเสียเวลา
- ขาดการวางแผนในการใช้เงินงบประมาณ

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านงบประมาณ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นหัวข้อต่อไปนี้ ที่ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้มีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยระดับ มากที่สุด คือ

- ได้รับความประมาทสนับสนุนไม่เพียงพอ
- งบประมาณที่ใช้ในการส่งนักกีฬาแข่งขันในต่างประเทศไม่เพียงพอ

2.3 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- สถานที่ ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน
- สถานที่ ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขันไม่เพียงพอ
- ไม่มีสถานที่พักสำหรับเก็บตัวนักกีฬา
- อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ
- อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และแข่งขันไม่ได้มาตรฐาน

- ขาดสถานที่อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ตู้เก็บเสื้อผ้า และห้องอาบน้ำ
- ขาดความสะดวกในการเข้าไปใช้สนามฝึกซ้อม
- ขาดแคลนพาหนะสำหรับการเดินทางไปฝึกซ้อม ณ สถานที่ที่ไกลจากที่พัก
- สถานที่ใช้ในการแข่งขันไม่ได้มาตรฐาน
- ขาดผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์ และสถานที่
- ขาดสถานที่ ที่ใช้ในการเก็บรักษาอุปกรณ์

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ ของประเทศไทย ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นหัวข้อต่อไปที่ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ มีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดคือ

- สถานที่ ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน

2.4 ด้านการจัดและดำเนินการ ทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านการจัด และดำเนินการ ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ขาดการจัดดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน
- ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี
- ขาดการจัดดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันที่ดี
- ขาดการกักตุนเงิน การเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่ดี
- ขาดการติดตาม และประเมินผลงาน
- ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่อง เกี่ยวกับการจัดการในกีฬาเข้ามาดำเนินการ
- มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ไม่ดีเท่าที่ควร

- ขาดการวางแผนงานในการจัดดำเนินการ
- บุคลากรที่เข้ามาจัดดำเนินการมีความรู้ และประสบการณ์น้อย

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกี ของประเทศไทย ด้านการจัดและดำเนินการ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก เช่นกัน ยกเว้นหัวข้อต่อไปนี้ที่ผู้บริหารสมาคมชอกกี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย คือ

- มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นไม่เท่าที่ควร

2.5 ด้านขวัญและกำลังใจ ทั้งผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านขวัญและกำลังใจ ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- การส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล หรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องไม่มากเท่าที่ควร
- ขาดสวัสดิการ หลังจากที่พ้นสภาพการเป็นนักกีฬา
- การจัดสรรสวัสดิการไม่เหมาะสม
- ไม่มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ
- ไม่มีสวัสดิการ ด้านค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย
- ไม่มีการสวัสดิการด้านที่พัก อาหาร
- ไม่ใช้วิธีการจูงใจ ให้เกิดความรู้สึกรักอยากปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเอง
- นักกีฬาได้รับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มพบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกี ของประเทศไทย ด้านขวัญและกำลังใจ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก เช่นกัน ยกเว้น ผู้บริหารสมาคมชอกกี เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ

- การส่งเสริมและการสนับสนุนจากรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มากเท่าที่ควร

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกีเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี

3.1 ด้านบุคลากร

3.1.1 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชอกกีแห่งประเทศไทย พบว่าผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชอกกีแห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.1.2 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน พบว่าผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากร ที่เป็นผู้ฝึกสอนว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อต่อไปนี้ ที่มีความเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

- ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม

3.1.3 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬาชอกกี พบว่าผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านบุคลากร ที่เป็นนักกีฬาชอกกี ว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในข้อต่อไปนี้ ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

- นักกีฬามีรูปร่างไม่เหมาะสมกับชนิดกีฬา

3.2 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านงบประมาณ พบว่าผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านงบประมาณ ว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในรายข้อต่อไปนี้ ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

- ไม่มีการจัดสรรงบประมาณในการซ่อม บำรุงรักษาอุปกรณ์ที่ชำรุด

3.3 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านอุปกรณ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาชอกกีมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านอุปกรณ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านการจัดและดำเนินการ พบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาชอกกีมีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านการจัดและดำเนินการว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.5 จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทางด้านขวัญและกำลังใจ พบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านขวัญและกำลังใจ ว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ในการนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารสมาคมชอกกี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาโท มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่เป็นเวลา 1-5 ปี และมากกว่า 20 ปี เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี มีคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งวัยวุฒิ และคุณวุฒิ เพราะเป็นกลุ่มคน ที่มีความพร้อมไปด้วย ความรู้ และประสบการณ์ ในการทำงานเป็นเวลานานพอสมควร ผู้วิจัยเห็นว่ากีฬาชอกกี จะมีการพัฒนาไปด้วยดีนั้น จำเป็นจะต้อง ระบุบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาชอกกีเป็นอย่างดีเข้ามาบริหารสมาคมชอกกี จึงจะสามารถพัฒนา และส่งเสริมให้กีฬาชอกกีประสบความสำเร็จสูงสุด แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า กีฬาชอกกียังไม่พัฒนาเท่าที่ควร ซึ่งย่อมมีสาเหตุที่ทาให้ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ดังที่ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายในหัวข้อต่อไป

1.2 ผู้ฝึกสอน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่เป็นเวลา 6-10 ปี เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้ฝึกสอน มีคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งวัยวุฒิ และคุณวุฒิ สำหรับการเป็นผู้ฝึกสอน ซึ่งจะสังเกตได้จากประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพราะในการควบคุมทีมการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬานั้นจำเป็นต้องอาศัยผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเกี่ยวกับกีฬานั้น ๆ และมีประสบการณ์เป็นเวลานานพอสมควร

1.3 นักกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เป็นเวลา 1-5 ปี เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า นักกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ที่ร่างกายพัฒนาเต็มที่แล้วและมีสมรรถภาพทางกายที่สามารถฝึกและพัฒนาถึงจุดสูงสุด ของแต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งสมรรถภาพทางกาย และวุฒิภาวะ แต่อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่ากีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ก็ยังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มีสาเหตุที่ทำให้ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ดังที่ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายในหัวข้อต่อไป

2. ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ของประเทศไทยตามการรับรู้ของ ผู้บริหารสมาคมชกกีฬาส่วนใหญ่ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่

2.1 ด้านบุคลากร

2.1.1 ด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชกกีฬาส่วนใหญ่แห่งประเทศไทย ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมชกกีฬาส่วนใหญ่ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเอง ตรงกันเกี่ยวกับ ปัญหาด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชกกีฬาส่วนใหญ่แห่งประเทศไทย ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารไม่กระจายงานทำงานอยู่อย่างวงจำกัด ผู้บริหารขาดการวางแผนงานที่ดี ผู้บริหารขาดการติดตามผลงาน ผู้บริหารขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ ผู้บริหารไม่อุทิศตน เพื่องานในหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ ผู้บริหารขาดความยุติธรรมในการปฏิบัติงาน จากผลการวิจัยที่พบ จะเห็นได้ว่าปัญหาด้านบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมชกกีฬาส่วนใหญ่แห่งประเทศไทย เป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้การส่งเสริม และพัฒนากีฬาชกกีฬาส่วนใหญ่ของประเทศไทยไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรทั้งนี้ จากข้อมูลเบื้องต้นที่ค้นพบจะเห็นว่า คุณสมบัติของคณะกรรมการบริหารงานนั้นเหมาะสม ทั้งคุณวุฒิ

และวิสัยทัศน์ ที่สามารถจะพัฒนาให้กีฬาชอกกี ำให้เจริญก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี แต่จากผลการวิจัยที่ค้นพบ แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารประสบปัญหาในการบริหารงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารขาดหลักการในการบริหารงาน ซึ่งในการที่จะบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้นหัวใจการบริหารงานก็คือบุคคลนั่นเอง ซึ่งงานของหน่วยงานทุกประเภทจะสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ เพียงใด จะขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ดังที่ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2529) ที่กล่าวไว้ในงานบริหารงาน ปัจจัยพื้นฐานในการบริหารงาน คือ 4 เอ็ม (4 M's) อันได้แก่คนหรือบุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และการจัดการ แต่ปัจจัยแรกคือ คน หรือบุคลากรนั้นจะมีความสำคัญที่สุด อย่างไรก็ตามในการบริหารงานถ้าผู้บริหารขาดความสามารถในการบริหารงานแล้วแม้จะมี วัสดุ อุปกรณ์มากมายมีงบประมาณจำนวนมากสนับสนุนตลอดจนมีคนเป็นจำนวนมากในหน่วยงาน หน่วยงานนั้นก็ยากที่จะบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายได้ และอาจแตกแยกความสามัคคี ต่างคนต่างทำงาน ไม่มีการประสานงานกันตลอดจนเกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ ซึ่งได้มาโดยตำแหน่งและหน้าที่ จึงทำให้โครงการ หรือแผนงาน ที่วางไว้ก็จะล้มเหลวในที่สุด ดังนั้นในความคิดเห็นของผู้วิจัยแล้วในการทำงานหรือบริหารงานใด ๆ ก็ตาม หากต้องการให้งานนั้น ๆ ประสบกับความสำเร็จแล้วจะต้องยึดหลักในการทำงานที่เรียกว่า POSDCoRB เข้ามา ใช้ในการบริหารงาน จึงจะทำให้องค์กรหรือหน่วยงานนั้นมีการพัฒนามากที่สุด

2.1.2 ด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นในข้อที่ว่า ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติม ที่เป็นปัญหาในระดับมาก จากผลการวิจัยที่พบจะเห็นได้ว่า ในการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศสเปนที่มีความเจริญทัดเทียมกับนานาชาตินั้น ส่วนหนึ่งก็คือ การประสบความสำเร็จในการแข่งขันซึ่งในทีมจะประสบความสำเร็จนั้น นอกจากอาศัยความสามารถของนักกีฬา ในทีมแต่ละคน ทั้งในการฝึกซ้อม และแข่งขันแล้ว บุคคลที่สำคัญ ที่จะนำมาให้ประสบกับความสำเร็จก็คือ ผู้ฝึกสอนนั่นเอง ดังนั้นผู้ฝึกสอนที่ดีนั้นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และรอบรู้สูง ในเรื่องของกีฬาประเภทนั้น ๆ มีความชำนาญกว้างขวางพอต่อการกีฬาที่ทำ มีอำนาจ และบทบาทในการควบคุม ดูแล ประสานงาน และกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต่อนักกีฬา และทีม การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเป็นผู้วางแผน กำหนดแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการฝึกซ้อม และแข่งขันทั้งหมด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกสอนขาดโอกาสในการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์เพิ่มเติม ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ทีมกีฬาไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ เพราะผู้ฝึกสอนขาดโอกาสที่จะเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ตลอดจนวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับกีฬาออกกีฬาก็จะนำมาประยุกต์ใช้กับนักกีฬา เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทีมของตนมากที่สุด จึงทำให้การฝึกสอนกีฬาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ประกอบกับสมาคมออกกีฬแห่งประเทศไทย ขาดงบประมาณในการสนับสนุนผู้ฝึกสอนไปอบรม หรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จึงทำให้ผู้ฝึกสอนขาดความกระตือรือร้นในการที่จะเป็นผู้ฝึกสอนเท่าที่ควร จากการสัมภาษณ์ ร้อยละ 50 (จำนวน 9 คน) ที่มีความคิดเห็นว่าผู้ฝึกสอนที่ผ่านมากส่วนใหญ่มักติดอยู่กับความรู้เก่า ๆ มีแบบฝึกเก่า ๆ ไม่ทันสมัย จึงเป็นเหตุให้กีฬาออกกีฬามีพัฒนาเท่าที่ควร

2.1.3 ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา ซึ่งทั้งผู้บริหารสมาคมออกกีฬ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาออกกีฬ ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองตรงกัน เกี่ยวกับ ปัญหาด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬาว่าเป็นปัญหาในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ นักกีฬามีประสบการณ์ด้านการแข่งขันในประเทศ และต่างประเทศไม่เพียงพอ นักกีฬาขาดโอกาสในการคัดเลือก เป็นตัวแทนของทีมชาติ นักกีฬามีที่พักอยู่คนละแห่ง ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อม ไม่พร้อมเพรียงกัน นักกีฬาขาดความกระตือรือร้น ในการศึกษาหาความรู้ และทักษะเพื่อพัฒนาตนเอง นักกีฬาขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ นักกีฬาขาดระเบียบวินัย นักกีฬาขาดความศรัทธาในตัวผู้ฝึกสอน จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่า ในการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง และที่สำคัญที่สุดก็คือตัวนักกีฬา และความสามารถของนักกีฬาแต่ละคนภายในทีมนั่นเอง และสิ่งที่สำคัญในการที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ จะขึ้นอยู่กับสิ่งเหล่านี้ คือ ความสามัคคีของนักกีฬาภายในทีม ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบตลอดจน วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกที่พอเพียง และเหมาะสม แต่จากผลการวิจัยพบว่าปัญหา ด้านบุคลากรที่เป็นนักกีฬา เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งที่นักกีฬามีความพร้อม ทั้งในด้านอายุ และประสบการณ์ในการที่จะสามารถพัฒนาทักษะ และทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านการจัดดำเนินการ มีน้อย และการขาดโอกาสในการเพิ่มทักษะ และประสบการณ์ในการศึกษา ตลอดจนการแข่งขัน จึงทำให้นักกีฬาขาดความกระตือรือร้น ขาดขวัญและกำลังใจ ขาดความสนใจในการที่จะฝึกซ้อมน้อยลง และประการสำคัญ

ก็คือ นักกีฬาชกที่มีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญจะเล่นกีฬาตอนที่โตแล้ว ซึ่งในการที่จะสร้างนักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในเส้นทางกีฬานั้นจะต้องมีการเตรียมนักกีฬาตั้งแต่ยังเด็ก ๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับเกษม นครเขตต์ (2532) ที่กล่าวว่า ในการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศนั้น จะต้องมีการพัฒนา และการเตรียมการอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มปลูกฝังให้เป็นนักกีฬาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วัยประถมศึกษา และรักษาเขาเหล่านั้นไว้ในระบบ จนกระทั่ง เข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตามลำดับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534) ที่กล่าวว่า การที่มาตรฐานการกีฬาของไทยเราไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรนั้น สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งอาจมาจากการขาดกระบวนการในการสร้างนักกีฬาควบคู่ไปกับการแข่งขันกีฬาเพื่อ ทำให้จำนวนนักกีฬาเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังขาดการส่งเสริมให้เยาวชนได้มีการเรียนรู้ และฝึกหัดการเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง

2.2 ด้านงบประมาณ

ทั้งผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองตรงกันเกี่ยวกับปัญหาด้านงบประมาณว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัญหาด้านงบประมาณ ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ งบประมาณที่ใช้ในการส่งนักกีฬาแข่งขันในต่างประเทศไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณสำหรับส่งผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาไปฝึกอบรมในต่างประเทศ ได้รับงบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬามีไม่เพียงพอกับการจัดซื้อ การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้ไม่สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ งบประมาณที่ใช้ในการอบรมไม่เพียงพอ ไม่มีการจัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์ที่ชำรุด ในการเบิกจ่ายงบประมาณ มีขั้นตอนมากเกินไปทำให้เกิดความยุ่งยาก และเสียเวลา ขาดการวางแผนในการใช้เงินงบประมาณ

จากปัญหาต่าง ๆ ด้านงบประมาณ ที่พบว่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างมากต่อการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาชกกีของประเทศไทย เพราะงบประมาณและการเงินนั้น เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงานทุกอย่าง (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2525) ดังนั้น หากมีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอแล้ว ย่อมมีผลกระทบต่อส่งเสริม และการพัฒนา กีฬาชกกี ของประเทศไทยเช่นกัน เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ชัชวาลย์ เจริญฉลาด (2525) ที่ว่า งบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้การจัดและดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ได้ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระพงษ์ บางท่าไม้ (2524) ที่พบว่าเมื่อเกิดปัญหาการขาดแคลนเงิน การดำเนินการบางอย่าง

ต้องหยุดซังก หรือล้มเลิกไป และนอกจากนี้ยังมีปัญหาอีกหลายด้าน ที่เกิดขึ้นจากการขาดแคลนงบประมาณ สำหรับงบประมาณสนับสนุนที่ได้รับไม่เพียงพอ นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเนื่องจาก รัฐบาลไทยได้ทำการสนับสนุน และการส่งเสริมกีฬาหลากหลายชนิดด้วยกัน จึงมีงานต้องรับผิดชอบมากมาย ประกอบกับมีงบประมาณจำกัด และต้องจัดสรรงบประมาณ ให้กับสมาคมกีฬาต่าง ๆ ทั่วถึง จึงเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้งบประมาณที่สมาคมชกกีได้รับไม่เพียงพอ และนอกจากนี้แล้ว งบประมาณที่ได้จะขึ้นอยู่กับผลงานของแต่ละสมาคม จากการสัมภาษณ์ ร้อยละ 100 (จำนวน 18 คน) ที่มีความคิดเห็นว่า งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุที่ทำให้ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชกกีของประเทศไทย ด้านงบประมาณเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยแล้ว ในการได้มาซึ่งงบประมาณ ที่จะส่งเสริมกีฬาชกกี ให้เจริญก้าวหน้า นอกเหนือจากงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐบาล และเอกชนแล้ว สมาคมควรจะมีการจัดหาเงินทุนจากแหล่งอื่น ๆ ได้ ดังที่ ฮิว (Hughes, 1954) ได้กล่าวไว้ว่า งบประมาณนั้น อาจได้มาจากสิ่งต่อไปนี้คือ จัดให้มีการแข่งขันกีฬานัดที่สำคัญ ๆ การจัดฉายภาพยนตร์ และการจัดแสดงละครต่าง ๆ แล้วเก็บค่าผ่านประตู เพื่อหาเงินทุนสำรอง

2.3 ปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก

ผู้บริหารสมาคมชกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชกกี ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชกกีของประเทศไทย ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขันไม่เพียงพอ ไม่มีสถานที่พักสำหรับเก็บตัวนักกีฬา อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และแข่งขันไม่ได้มาตรฐาน ขาดสถานที่อำนวยความสะดวก ในการฝึกซ้อม เช่น ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ตู้เก็บเสื้อผ้า และห้องอาบน้ำ ขาดความสะดวกในการเข้าใช้สนามฝึกซ้อม ขาดแคลนพาหนะสำหรับการเดินทางไปฝึกซ้อมในสถานที่ที่ไกลจากที่พัก สถานที่ใช้ในการแข่งขันไม่ได้มาตรฐาน ขาดผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์ และสถานที่ ขาดสถานที่ ที่ใช้ในการเก็บรักษาอุปกรณ์

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กีฬาชกกีเป็นกีฬาที่แพร่หลาย และนิยมกันอย่างมากมายใน ต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นยุโรปและแถบเอเชีย ซึ่งจะเห็นว่ามาตรฐานกีฬาชกกีของประเทศไทยยังไม่ทัดเทียมกับนานาชาติ หรือแม้กระทั่งประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย หรือสิงคโปร์ ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ เนื่องจากเรามีอุปกรณ์ สถานที่ โดยเฉพาะสนามที่ใช้สำหรับฝึกซ้อม สำหรับแข่งขัน และ เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ หรือที่มีอยู่ก็มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานและอุปกรณ์บางอย่างต้อง สั่งซื้อจากต่างประเทศ และมีราคาแพง จากการสัมภาษณ์ ร้อยละ 55.55 (จำนวน 10 คน) ที่ มีความคิดเห็นว่า สถานที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขันสำหรับกีฬาฮอกกี้โดยเฉพาะยังไม่มี เช่น สนามหญ้าเทียมไม่มีแม้แต่สนามเดียว

นอกจากนี้ ในเรื่องของการส่งเสริม ให้ประชาชนได้หันมาเล่นกีฬาฮอกกี้ให้มากขึ้นนั้น จำ เป็นต้องมีอุปกรณ์ และสถานที่ให้เพียงพอกับความต้องการ มีอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย เมื่อมีคนเล่นก็จะมี วัสดุ อุปกรณ์ เพิ่มมากขึ้น เป็นลูกโซ่ต่อไป

ฉะนั้น ในการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ให้ได้มาตรฐาน และเจริญทัดเทียมกับ นานาประเทศนั้น จะต้องจัดเตรียม อุปกรณ์ สถานที่ และ เครื่องอำนวยความสะดวก ให้มีจำนวนที่ เพียงพอ ทันสมัย และ เหมาะสม

2.4 ปัญหาด้านการจัดและดำเนินการ

ทั้งผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ด้านการจัด และดำเนินการว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ขาดการจัดดำเนินการฝึก อบรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ขาดการจัดดำเนินการเกี่ยวกับการจัด การแข่งขันที่ดี ขาดการกวดขันการเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่ดี ขาดการติดตาม และประเมินผลงาน ขาดแคลนบุคลากร ที่มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการในกีฬาเข้ามาดำเนินการ มีการติดต่อ ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ไม่ดีเท่าที่ควร ขาดการวางแผนงานในการจัดดำเนินการ บุคลากรที่ เข้ามาจัดดำเนินการมีความรู้ และประสบการณ์น้อย

จากปัญหาต่าง ๆ ด้านการจัด และดำเนินการที่พบจะเห็นว่า ในการจัดและดำเนินการ ในองค์กรใด ๆ ก็ตาม ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องประกอบไปด้วย องค์ประกอบ หลายอย่าง เช่นการวางแผน ผู้ร่วมงาน งบประมาณ ฯลฯ จึงจะทำให้หน่วยงาน หรือองค์กรนั้นๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การจัด และดำเนินการ หรือเทคนิคในการบริหารงานนั้น เป็นหัวใจของการทำงานแต่ละอย่าง และหลักการดำเนินงานที่ ดีนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือ และการประสานงานจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน

ที่มีความเข้าใจ มีความชำนาญงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละหน้าที่ ซึ่งจากผลการวิจัยที่ค้นพบ จะเห็นว่าปัญหาในเรื่องของบุคลากรที่เข้ามาจัดดำเนินการนั้น มีความรู้ และประสบการณ์น้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานแล้ว จะเห็นว่า บุคลากรมีพร้อมทั้งคุณวุฒิ และวัยวุฒิ ที่น่าจะมีความรู้ ในเรื่องของการบริหารดีพอที่จะพัฒนางานให้ก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี ซึ่งตามความคิดเห็นของผู้วิจัยแล้ว ปัญหาในเรื่องของบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์มีน้อยนั้น หมายถึงความรู้เฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับกีฬาชกก็และประสบการณ์ในการส่งเสริมกีฬาชกก็ ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อค้นพบในปัญหาด้านงบประมาณที่ว่า ขาดงบประมาณสำหรับส่งผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาไปอบรมในต่างประเทศ และนอกจากนี้แล้ว ในการดำเนินการจะต้องมีการประชุมวางแผนในการทำงานอย่างรัดกุม และรอบคอบ โดยมีผู้บริหารที่สามารถเป็นหลักในการดำเนินงาน ดังที่ กุลิก (Gulick อ้างถึงใน นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, 2525) ได้กล่าวว่าในการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ คือ

1. ต้องมีการวางแผน แล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้อง อย่างมีเหตุผลเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์
2. มีการจัดส่วนราชการหรือองค์การให้ เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน
3. มีการจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่ มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับงานที่กำหนดไว้
4. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการอำนวยความสะดวก รวมทั้งการควบคุมและนิเทศงานตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน
5. ต้องมีการร่วมมือประสานงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
6. มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนรวมถึงการประชาสัมพันธ์ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย
7. มีการบริหารงบประมาณ โดยการศึกษาให้ทราบถึงระบบ และกรรมวิธีในการบริหาร เกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน

ดังนั้นถ้าการจัดและดำเนินการ ในการบริหารงานในสมาคมชกก็ สามารถเป็นไปได้อย่างดีแล้ว ก็จะสามารถส่งเสริม และพัฒนากีฬาชกก็ของประเทศไทย ให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากมีการจัด และดำเนินการในกีฬาชกก็เป็นไปในลักษณะที่ขาดทิศทาง หรือมีการทำงาน โดยไม่ได้มีการวางแผน หรือมีการทำงานที่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ขาดการ

ประสานงานระหว่างผู้ร่วมงานด้วยกันแล้ว ก็พาสอกก็ก็จะไม่สามารถส่งเสริม และพัฒนาไปในทางที่ต้องการได้ จากการสัมภาษณ์ ร้อยละ 44.44 (จำนวน 8 คน) มีความเห็นว่า ในการทำงาน ประสบกับปัญหาในเรื่องของไม่มีความพร้อมในเรื่องการจัดการแข่งขัน การจัดอุปกรณ์ และสถานที่ในการทำงานควรจะมีการวางแผนระยะยาว และปฏิบัติตามให้ได้

2.5 ปัญหาด้านขวัญ และกำลังใจ ทั้งผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาชอกกี ต่างก็มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองเกี่ยวกับ ปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ด้านขวัญ และกำลังใจ ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาล หรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องไม่มากเท่าที่ควร ขาดสวัสดิการหลังจากที่พ้นสภาพการเป็นนักกีฬา การจัดสรรสวัสดิการไม่เหมาะสม ไม่มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ ไม่มีสวัสดิการ ด้านการรักษาพยาบาลนยาแผนโบราณ ไม้มีการสวัสดิการด้านที่พัก อาหาร ไม้มาช่วยริ้นการจูงใจ ไม้ให้เกิดความรู้สึกอยากปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเอง นักกีฬาได้รับการปฏิบัติ ไม้เท่าเทียมกัน

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าขวัญ และกำลังใจ ของบุคลากรนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่ง ในการทำงานทุกอย่าง เพราะงานจะมีประสิทธิภาพ และเจริญก้าวหน้าเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานนั่นเองซึ่งสอดคล้องกับ วิทยุญ สาทร (2526) ที่กล่าวว่า บุคลากร จะทำงานได้ดีหรือไม่ เพียงใดนั้น จะต้องอาศัยสิ่งจูงใจหลายชนิดด้วยกัน เช่น สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ เช่น เงิน และสิ่งของ สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น การให้โอกาสที่จะมีชื่อเสียง มีเกียรติยศ และมีโอกาสก้าวหน้าตำแหน่งที่สูงขึ้น สิ่งจูงใจที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น สถานภาพทางสังคม เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2531) ที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาส ที่ตนจะสามารถตอบสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้ว ก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หรือ อยู่ในระดับสูง หากฝ่ายบริหารจัดให้บุคลากรได้มีโอกาสตอบสนองแรงจูงใจของตนแล้วความพึงพอใจของบุคลากรจะสูง และผลงานก็จะดีด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของคูเปอร์ (Cooper อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์ 2531) ที่กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของความพึงพอใจของบุคคลว่า

1. ต้องการงานที่ตนเองมีความสนใจ
2. มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตื้นในการทำงาน

3. ได้รับค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม
4. มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
5. สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี รวมทั้งมีชั่วโมงในการทำงาน และสถานที่ทำงานที่เหมาะสม
6. ได้รับความสะดวกในการไป-กลับ รวมทั้งสวัสดิการอื่น ๆ
7. ทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาที่เข้าใจในการควบคุมปกครอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนที่ยกย่องนับถือ

3. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเอง ระหว่างกลุ่ม ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี เกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาชอกกี ของประเทศไทย จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความคิดเห็นตามการรับรู้ของตนเองใน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการจัดและดำเนินการ ด้านขวัญ และกำลังใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสมาคมชอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาชอกกี มีความเกี่ยวข้องกัน และมีลักษณะการทำงานที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกัน จึงมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นไปในแนวเดียวกัน

จากผลงานวิจัยที่ค้นพบ จะเห็นได้ว่า ในสภาพปัจจุบัน ในการส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ในส่วนของบุคลากรนั้น มีศักยภาพเพียงพอที่จะสามารถส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย ให้พัฒนา และเจริญก้าวหน้าได้เป็นอย่างดีถ้าหากได้รับการส่งเสริมในเรื่องต่อไปนี้ คือ ได้รับการส่งเสริมในเรื่องของความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน จากการอบรม สัมมนา หรือจากการศึกษาจากต่างประเทศ หรือถ้ามีการบรรจุแต่งตั้งบุคลากร เข้ามาดำเนินการ ควรพิจารณาผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน และนอกจากนี้แล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ควรมีการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณสำหรับดำเนินการให้เพียงพอ ดังนั้นการที่จะส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า และเกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขในทุกด้าน ตลอดจนการให้ความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้การส่งเสริมกีฬาชอกกีของประเทศไทย เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ในการดำเนินงานของสมาคมชอกกี๋ รัฐบาล และการกีฬาแห่งประเทศไทยจะต้องพิจารณาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถให้เหมาะสมกับตำแหน่ง และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เช่น ตำแหน่งผู้บริหาร ตำแหน่งผู้ฝึกสอน เป็นต้น
2. รัฐบาล และการกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องให้การสนับสนุน บุคลากรได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงาน เช่น การส่งผู้ตัดสินไปอบรม และดูงาน ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
3. รัฐบาล และการกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องมีการจัดหางบประมาณ หรือแหล่งเงินทุนเพิ่มเติมจากที่ได้รับจากรัฐบาล เช่น การขอความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชน หรือบุคคลที่มีความประสงค์จะให้การสนับสนุนทางการเงิน เพื่อที่จะสนับสนุนการดำเนินงาน ในการส่งเสริมกีฬาชอกกี๋ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. รัฐบาล หรือการกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องมีการส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาชอกกี๋ในประเทศ เพื่อลดค่าใช้จ่ายลง ในการที่จะต้องเสียไปกับค่าใช้จ่ายที่จะต้องสั่งซื้ออุปกรณ์จากต่างประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปที่สนใจ ได้มีกำลังหาซื้ออุปกรณ์ได้ใน ราคาที่ใหม่แพงจนเกินไป
5. รัฐบาล และการกีฬาแห่งประเทศไทย จะต้องมีการส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬานส่วนภูมิภาค เช่นในจังหวัดต่าง ๆ ได้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาชอกกี๋เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่สนใจงานกีฬาชอกกี๋ ได้มีโอกาสเล่นกีฬาชอกกี๋เพิ่มมากขึ้น
6. สมาคมชอกกี๋ จะต้องปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดย มีการประชาสัมพันธ์ทั้งทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อให้ นักกีฬา ประชาชน และผู้ที่สนใจได้ทราบข่าวความเคลื่อนไหวของวงการกีฬาชอกกี๋ ตลอดจนเป็นการเผยแพร่กิจกรรม และผลงานของสมาคมชอกกี๋ ของประเทศไทย ให้มากขึ้น และเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจ ให้ประชาชนให้หันมาสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชอกกี๋มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาการส่งเสริมกีฬาในประเภทอื่น ๆ และปัญหาในแต่ละด้านให้ลึกซึ้งมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมหรือพัฒนา กีฬาประเภทต่าง ๆ ของประเทศไทย ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย